

maa han dog være bleven grundig kureret ved at høre den højtærede Finansminister. Det var noget, den højtærede Finansminister sagde bestemt, at der kunde aldeles ikke være Tale om, at han vilde indlade sig paa en almindelig Toldreform; det var noget, man maatte vide. Den ærede Minister henvisste til Udtalelser, som vare faldne paa andre Steder, og det er ogsaa blevet bemærket af andre. Vi have ikke faaet noget at vide om, hvorledes dette forholder sig, om man, saaledes som det har været diskutert offentlig i Bladene, i de stille Forhandlinger, som førtes for nogle Aar siden, vedtog ikke at ville gaa til en almindelig Toldreform; det skal jeg altsaa lade være usagt. Men den højtærede Finansminister har berøvet det ærede Medlem fra Møen enhver Illusion, som han maatte nære om, at dette Forslag maatte kunne benyttes som Udgangspunkt for en almindelig Toldreform. Den højtærede Finansminister sagde nemlig kort og godt: Nej, det kunde der ikke være Tale om. Men saa foreskammer det mig rigtignok, at det vilde være naturligt, om det ærede Medlem fra Møen sagde: Dette Forslag er i og for sig saa slet, at vi ikke kunne have noget med det at gøre; vi kunne ikke vedtage det, og den Brug, jeg havde tænkt mig, at vi kunde gøre af Forslaget, nemlig at bruge det som Behjæl for en Toldrevision, hører jeg nu den højtærede Finansminister udtale, at vi ikke kunne gøre deraf; lad os derfor gøre Ende paa det straks. Men saaledes raisonnerede det ærede Medlem fra Møen ikke, og heller ikke et andet æret Medlem, det ærede Medlem fra Hørning (Neergaard), som ogsaa indlød sig paa en Motivering af, at han vilde fortsætte Behandlingen af Forslaget, raisonnerede saaledes. Han sagde, at det var dog ikke umuligt, at Brændevinsstaten en Gang kunde blive sat i Forbindelse med store Reformers. Det ærede Medlem fra Hørning var ikke absolut og altid, men kun foreløbig, en Modstander af en Brændevinsstat. Der kunde komme Tider, hvor det var nødvendigt at ty til denne Stat; det kunde være, at man fik Brug for den til Gennemførelsen af store sociale Reformers, og derfor vilde det ærede Medlem, som jeg taler om, ikke nu affære Forhandlingen om denne Brændevinsstat. Dette forekommer der mig ikke at være megen Raison i. Der er dog vel neppe nogen, som tænker paa, at disse store Fremtidsreformer, som kunde gøre det nødvendigt at faa en Brændevinsstat, skulde komme i denne Samling, og hvis ikke disse store fremtidige Reformers, som kunde nødvendiggøre en Brændevinsstat,

komme i denne Samling, kunne vi jo ganske rolig nu lægge dette Forslag til Side. Hvis vi saa i en anden, maaske i næste Samling, skulde faa Brug for en Brændevinsstat til sociale Reformers, saa kunde vi sikkert nok faa dette Forslag frem igen. Den højtærede Finansminister har erklæret, at han vil være meget imødekommende paa dette Punkt, han vil endog gerne gaa med til en dobbelt saa høj Stat. Hvis vi altsaa en Gang i en følgende Samling skulde faa Brug for en Brændevinsstat til at løse sociale Reformers med, kunne vi godt faa fat i et saadant Forslag som det foreliggende. Det forekommer mig altsaa, at det var en meget daarlig Begrundelse, som de to ærede Medlemmer, baade det ærede Medlem fra Møen og det ærede Medlem fra Hørning, gav for, at man burde fortsætte Behandlingen af dette Forslag. Det forekommer mig, at de ærede Medlemmer burde have draget den simple og ligefremme Konklusion af deres Præmissers, som jeg her har nævnt. Alle Præmisserne lød paa, at det var et Forslag, af hvilket der ikke kunde komme noget som helst ud, da det var saa slet som vel mulgt og i Virkeligheden var tjenligt til at blive forkastet jo før jo hellere. Naar de ærede Medlemmer saa alligevel kom til en daarlig Konklusion, idet de sagde: Lad os behandle det alligevel; man ved ikke, hvad der kan komme ud af det, saa forundrer det mig, som sagt, noget. — Jeg skal ikke nægte, siden jeg er ved Spørgsmaalet om Behandlingen af Forslaget, at jeg ogsaa undrer mig noget over den Udtalelse, jeg hørte forleden fra en — lad mig sige — tidligere Ven af mig her i Nærheden. Han sagde, at han vilde af Tid stemme Nej, naar dette Forslag kom til at foreligge til endelig Vedtagelse. Det er det ærede Medlem fra Ringkøbing (F. C. Christensen), jeg stiger til. Han sagde i Slutningen af sine Udtalelser: „Jeg er sikker paa, at jeg, naar Lovforslag af denne Art komme til at ligge for til endelig Vedtagelse, da ubetinget stemmer imod.“ Deri behøver der jo ikke ubetinget at ligge, at det ærede Medlem vil stemme imod det paa de foreløbige Stadier. Jeg opfattede i alt Fald det ærede Medlems Udtryk saaledes, at han muligvis var til Sinds at ville følge de ærede Medlemmer fra Møen, Hørning o. s. v. i at sende dette Forslag til Udvalg. Jeg ser det ærede Medlem nægte det, men hvis det ikke var det ærede Medlems Mening, kan jeg altsaa spare mig den videre Udvikling heraf; det ærede Medlem maa imidlertid virkelig indrømme mig, at man kunde blive lidt mistænksom ved denne hans Slutningspas-